

Με μόνο ένα μικρό κομμάτι των ωκεανών μπορούμε να καλύψουμε την παγκόσμια ζήτηση για θαλασσινά

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

...αυτό συμπεραίνει μια καινούργια έρευνα από επιστήμονες του UC Santa Barbara στις Η.Π.Α. Σκοπός της μελέτης, που δημοσιεύτηκε στο περιοδικό Nature Ecology and Evolution, ήταν να αναδείξει τη δυνατότητα των ωκεανών της γης για υδατοκαλλιέργεια και είναι μία από τις πρώτες μελέτες που ανέλυσαν τον τομέα σε παγκόσμια κλίμακα. Η υδατοκαλλιέργεια είναι ο πιο γρήγορα εξελισσόμενος τομέας παραγωγής τροφής αυτή τη στιγμή και θεωρείται μια πολλά-υποσχόμενη πρακτική για την αντιμετώπιση των παγκόσμιων αναγκών τροφής που συνεχώς αυξάνονται.

Για τους υπολογισμούς τους, οι ερευνητές χρησιμοποίησαν δεδομένα σχετικά με το βάθος και τη θερμοκρασία σε διάφορα σημεία των ωκεανών της γης και πληροφορίες σχετικά με τις βιολογικές ανάγκες 180 ειδών θαλασσινών. Έτσι,

εντόπισαν περιοχές στους ωκεανούς με τις κατάλληλες συνθήκες για την «καλλιέργεια» ψαριών. Περιοχές που ήδη αξιοποιούνται για άλλες ανθρώπινες χρήσεις αφαιρέθηκαν από την ανάλυση, ενώ άλλοι κοινωνικοί και πολιτικοί παράγοντες δε λήφθηκαν υπόψη.

Σύμφωνα με τη μελέτη, οι ωκεανοί της γης είναι γεμάτοι «hotspots» με τη δυνατότητα για υδατοκαλλιέργεια, με έκταση αρκετή για να παράγουν 15 δισεκατομμύρια τόνους ψαριών το χρόνο. Η συγκεκριμένη ποσότητα, όπως εξηγεί η μελέτη, είναι πάνω από 100 φορές μεγαλύτερη από τη σημερινή κατανάλωση και αρκετή για να καλύψει τις αυξανόμενες παγκόσμιες ανάγκες για τροφή. Επιπλέον (και ίσως πιο ρεαλιστικά), με την ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας στις πιο παραγωγικές περιοχές των ωκεανών, η σημερινή παγκόσμια κατανάλωση θαλασσινών μπορεί να ικανοποιηθεί με μια έκταση μικρότερη από το 1% των ωκεανών της γης.

Η έρευνα στο συγκεκριμένο τομέα (ειδικά σε παγκόσμια κλίμακα) είναι ακόμα σε αρχικά στάδια, αλλά μελέτες σαν τη συγκεκριμένη έχουν εξαιρετικό ενδιαφέρον για τη βιώσιμη παραγωγή τροφής στο μέλλον και για τη διαχείριση της θαλάσσιας ζωής. Πολιτικοί, κοινωνικοί και οικονομικοί παράγοντες θεωρούνται σημαντικά εμπόδια στην εξάπλωση του τομέα. Η παγκόσμια αλιεία θεωρείται πως έχει ήδη κορυφωθεί στους 90 εκατομμύρια τόνους και εναλλακτικές πρακτικές είναι αναγκαίες για να καλυφθούν οι μελλοντικές μας ανάγκες.

Πηγές και περισσότερες πληροφορίες:

<http://scinews.eu/perivallon/531-me-mono-ena-mikro-kommati-ton-okeanon-boroyme-na-kalypsoume-tin-pagkosmia-zitisi-gia-thalassina>

<http://www.news.ucsb.edu/2017/018145/seafood-thought>

<https://www.nature.com/articles/s41559-017-0257-9>